

ה"ת 63795/01/14 - פארס סעיד, ד.ח.פ. פאוור בע"מ נגד משטרת ישראל

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 63795-01-14 סעיד ואח' נ' משטרת ישראל-תחנת כרמיאל ואח'
תיק חיצוני:

בפני מבקשים	כב' השופט ערן קוטון
נגד משיבה	
<u>החלטה</u>	
1. פארס סעיד	
2. ד.ח.פ. פאוור בע"מ	
משטרת ישראל	

1. לפני בקשה להחזרת תפוס.

טענות הצדדים

2. על פי נימוקי הבקשה, ביום 15.12.13 עת שהה מבקש 1 בביתו נכנסו ליישוב מגוריו עשרות ניידות משטרה, כתרו את ביתו, נכנסו לביתו ללא צו חיפוש בתואנה של חיפוש אחר אמל"ח. החיפוש היה פולשני ומדוקדק תוך הסבת נזק רב. בדיקה דומה נערכה אצל קרובי משפחתו.

בהמשך נלקח מבקש 1 לחקירה ושוחרר.

במסגרת אחת הבדיקות, נלקחו מן המבקש 1 שתי משאבות דלק ובקרים ושני מכלי סולר בקיבולת של 15,000 ליטרים מלאים בסולר (להלן: "התפוסים"). לקיחת התפוסים לא תועדה ולא ניתנה אסמכתא לתפיסתם. אף לא ניתן הסבר לחיפוש ולא הוצג צו שיפוטי.

התפוסים הנ"ל משמשים להפעלת עסקם של המבקשים ובהיעדרם משובשת ונמנעת הפעלתו. משכך נגרמים נזקים למבקשים.

המבקשים פנו אל המשיבה בבקשה להחזרת התפוסים אך לא זכו למענה.

לטענת המבקשים, התפוסים אינם חיוניים לניהול ההליך הפלילי ואין בתפוסים צורך לניהולו.

מכל מקום, אם יוגש כתב אישום מוותרים המבקשים על טענות בדבר "כלל הראיה הטובה ביותר".

נוכח הפגיעה הבלתי מדתית ברכושם, סבורים המבקשים, כי אין כל הצדקה להמשך התפיסה ולכן בקשו להחזיר את התפוסים לחזקתם.

3. הבקשה הוגשה ביום 30.1.14.

המבקשים התבקשו לצרף לבקשתם את תגובת המשיבה.

משלא נמסרה התגובה, הורה בית המשפט למשיבה להגיב לבקשה עד ליום 10.2.14.

לאחר הגשת התגובה פנה בית המשפט למבקשים אשר עמדו על קיום דיון בבקשתם.

4. המשיבה התנגדה נחרצות לבקשה וטענה כי הבקשה הוגשה בחוסר תום לב.

המשיבה הסבירה, כי עסקינן בתפוסים המשמשים לתחנת דלק הפועלת ללא רישיון, 'תחנה פיראטית' (להלן: "תחנת הדלק").

התפוסים נתפסו ב"פעילות רישוי עסקים" אשר במהלכה הגיעו כוחות שונים לתחנת הדלק בעקבות הפעלתה. הכוחות פעלו מכוח שלושה מקורות סמכות:

- צווי חיפוש אשר הוצאו מבעוד מועד.

- סעיף 28(א) לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968, המקנה למשיבה זכות כניסה.

- תפיסת ציוד אשר "בוצעה בו עבירה" עת מטרת התפיסה היא למנוע המשך ביצוע העבירה, כמו גם למנוע מסוכנות הנשקפת לשלום הציבור וביטחונו מעצם הפעלת תחנת הדלק.

בפעילות השתתפו גורמי רישוי עסקים נוספים ובהם גורמי איכות הסביבה, חברת החשמל, רשות המיסים והמרכז לגביית קנסות.

המשיבה הבהירה, כי אין בידי המבקשים אישורים נדרשים להפעלת תחנת הדלק, ובניגוד לטענתם לפיה לא הוסברה להם מהות התפיסה, הרי מבקש 1 נחקר כבר ביום האירוע בגין הפעלת תחנת הדלק ללא רישיון.

המשיבה ציינה, כי בחזקתה דו"ח מסוכנות בדבר הסכנה לאיכות הסביבה ובדבר החשש לזיהום.

כן טענה, כי מיקום תחנת הדלק כלל אינו מורשה על פי חוק.

משכך, התפיסה נעשתה עקב הסכנה לשלום הציבור וביטחונו כל עוד תחנת הדלק פועלת. המשך התפיסה נדרש לדידה של המשיבה למניעת המשך ביצוע העבירה, בפרט שבבקשה הצהירו המבקשים כי בכוונתם להמשיך ולהפעיל את תחנת הדלק.

המשיבה הוסיפה, כי טרם הסתיימה החקירה, אך בידיה כבר קיים חומר ראיות המצדיק הגשת כתב אישום.

מהלך הדין

5. במהלך הדין שהתקיים בבקשה הוגש תיק החקירה המשטרתי לעיון בית המשפט.

המבקשים טענו כנגד מקור סמכות החיפוש וכנגד חוקיות התפיסה. לפיכך בקשו להורות על השבת התפוסים.

בדין הועלו טענות בדבר שיחה שהתקיימה בין המבקשים או מי מטעמם עם גורם משטרתי (רכז רישוי עסקים) אצל המשיבה. המבקשים בקשו להגיש את תמליל השיחה המוקלטת.

בית המשפט הורה להעביר את התמליל למשיבה אשר תוכל להגיב לאמור בו ובהמשך יוכלו המבקשים להגיש את התמליל.

תגובת המשיבה הוגשה לאחר עיון בתמליל, אולם התמליל לא הוגש, למרות שבית המשפט עיכב את מתן ההחלטה. בתגובתה טענה המשיבה כי בכוונתה עם סיום ההליך לעתור לחילוט התפוסים, טענה שלא הועלתה בתגובתה הראשונה ואף לא במהלך הדין.

6. משאלו פני הדברים, ההחלטה ניתנת (לאחר המתנה) על פי החומר הקיים בפני בית המשפט.

דין והכרעה

7. עיון בתיק החקירה מעלה, כי נאסף חומר ראיות אשר יש בו להקים חשד סביר ואף למעלה מזה לפיו המבקשים הפעילו באמצעות התפוסים את תחנת הדלק ללא רישיון.

אשר לביצוע עבירות נוספות, קיים חשד סביר שעוצמתו אינה גבוהה בשלב זה וחשד זה מצדיק את המשך החקירה. גם החשד בדבר הפעלת תחנת הדלק ללא רישיון מצדיק את המשך החקירה.

על פי תיק החקירה, התגלה, כי לאחר אירוע התפיסה (ביום 15.12.13) לכאורה פעילות תחנת הדלק נמשכה. זאת בהתאם לראיות שנאספו ביום 24.2.14, היינו כמעט חודש לאחר הגשת הבקשה הנוכחית.

8. בנסיבות אלה, מקובלת עלי עמדת המשיבה לפיה החזקת התפוסים נעשתה לתכלית ראויה, היינו למניעת המשך ביצוע העבירה המיוחסת למבקשים ואשר אותה ביצעו לכאורה תוך שימוש בתפוסים.

כן יצוין, כי לאחר חקירתו הוחזר למבקש 1 ביום 15.12.13 כספו שנלקח בחיפוש (בסכום של 5,600 ₪, 1,800 דולר של ארה"ב ו- 870 דינר ירדני). עוד הוחזרו 14 זוגות נעליים אשר נתפסו.

9. להבנתי ביצוע התפיסה נעשה בהתאם להוראות פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").

נוסף לכך קובע סעיף 28 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 -

"(א) המנויים להלן רשאים להיכנס בכל עת סבירה לחצרים שבהם עוסקים בעסק טעון רישוי, או שקיים יסוד סביר לחשוב שעוסקים בו בעסק כאמור, כדי לבדוק אם מקיימים בהם הוראות חוק זה והתקנות על פיו, לרבות תנאים שנקבעו לפי סעיף 7:

[...]

(4) [...] המוסמך לתת אישור להוצאת רשיון או היתר זמני, כאמור בסעיף 6;

[...]

(7) בעל מקצוע שהוסמך לפי סעיפים 6ב או 6ג כשהוא פועל מכוח הוראות סעיף 6ו ולצורך מילוי תפקידו לפי הסעיף האמור. אולם אין להיכנס כאמור למקום המשמש למגורים בלבד אלא על פי צו חיפוש מאת בית משפט מוסמך;

(ב) עובד שהוסמך על פי סעיף קטן (א) לא ישתמש בסמכותו אלא לאחר שהציג את כתב הסמכתו, אם נדרש לכך.

(ג) זכות הכניסה לחצרים לפי סעיף קטן (א) ניתנת גם לשוטר, והוא יהיה רשאי להיכנס בכל עת לחצרים כאמור גם כדי למנוע בהם הפרה של שלום הציבור ורשאי שוטר להיכנס לבנק כדי לבדוק אם מקיימים בו הוראות התקנות לפי סעיף 11 החלות עליו".

[ההדגשה אינה במקור, ע.ק.]

הנה כי כן, למשיבה היתה סמכות כניסה למתחם תחנת הדלק.

10. כפי שצוין ע"י המבקשים, עובר לחיפוש, נתן בית משפט השלום בעכו החלטה בדבר צו חיפוש בעטיו של חשד ל"עבירות מס".

עם זאת, בית המשפט התיר למשיבה בהחלטתו מיום 11.12.13 לתפוס בין היתר -

"מכלי סולר. משאבות. סולר לסוגיו. בביתו ובחצריו מחסניו ומתחם תחנת דלק פרטית".

בית המשפט לא ציין בהחלטתו דבר בנוגע לנוכחות עדים בעת החיפוש אך בדו"ח החיפוש שצורף לתיק החקירה קיים מענה מסוים לסוגיה זו.

מכל מקום, צו החיפוש אפשר את ביצוע החיפוש הן אצל מבקש 1 והן אצל אדם נוסף.

במהלך הדיון לא הוברר מדוע העילה למתן הצו היתה "עבירות מס" והאם נפרשה בפני בית המשפט שנתן את הצו התמונה בכללותה, לרבות אופן ביצוע הצו אשר בכוונת המשיבה לבצע.

כך או כך, נוכח המפורט בהחלטת בית משפט השלום בעכו, סבורני שרשאית היתה המשיבה לבצע את החיפוש ולתפוס את התפוסים.

11. בהתאם לסעיף 24 לפקודה -

(א) צו-חיפוש ישמש אסמכתה לכל שוטר, או לאדם אחר שנקב השופט בצו, אם ראה שהנסיבות מחייבות לייפות לכך כוחו של אותו אדם -

(1) לערוך חיפוש בבית או במקום לפי האמור בצו-החיפוש ולתפוס כל חפץ הנחזה כמתואר בצו ולעשות בו כאמור בצו;

(2) לעצור כל אדם הנמצא בבית או במקום ונחזה כמי שיש לו, או שהיתה לו, יד בעבירה שנעברה, או שמתכוונים לעבור, באותו חפץ או לגביו.

(ב) מי שעורך חיפוש לפי צו-חיפוש ומוצא חפץ שלא הוזכר בצו, אבל יש יסוד סביר להניח שנעברה, או שמתכוונים לעבור, עבירה בו או לגביו, רשאי לתפוס את החפץ ולהביאו לפני השופט שנתן את הצו, והשופט רשאי לצוות מה יעשה בו, כפי שיראה לנכון.

12. החיפוש אומנם בוצע על פי צו החיפוש, אולם בה בעת מן הראיות ניתן להבין, כי בוצע נוכח החשד שמבקש 1 מנהל במקום "תחנת דלק לא חוקית".

עוד עולה, כי לחיפוש חברו כוחות רבים כל אחד מהם אמון על תחום אכיפה אחר. במהלך החיפוש חיפשו גם ראיות הקשורות בביצוע עבירות לגביהן התייחס צו החיפוש ספציפית ונתפסו מסמכים בהקשר זה.

13. משאלו פני הדברים, איני סבור כי התפיסה היתה מוגבלת רק לעבירה אשר אליה התייחס החשד כאמור בהחלטת בית משפט השלום בעכו, בפרט שלא הוצגו בפני מסמכים א-ד שהוצגו בפני בית משפט השלום בעכו והיוו את העילה למתן ההחלטה.

14. כל עוד החיפוש נעשה על פי דין קשה להשלים עם טענת המבקשים בדבר חוסר יכולת לתפוס חפצים בעלי זיקה של ממש לביצוע עבירות, רק בשל העובדה שצו החיפוש התייחס לעבירות אחרות. כך לדוגמא, אם שוטר מבצע חיפוש בביתו של אדם מכוח צו חיפוש אשר עילתו היא חשד להחזקת נכסים שהושגו בפשע ובעת החיפוש מאתר הוא חומר החשוד כסם מסוכן, ברי כי הציפייה היא שיתפוס את הסם המסוכן שהחזקתו אסורה, הגם שביצוע החיפוש בוסס על עילה שונה ועל חשד לביצוע עבירה אחרת.

15. בדוננו, לא לחינם נערכו כוחות רבים האמונים על תחומי אכיפה שונים, לאור החשד שבמקום מתבצעות עבירות בתחומים שונים לרבות עבירה על דיני רישוי עסקים.

16. אם כן סבורני, כי היתה בידי המשיבה סמכות להגיע לתחנת הדלק, ונוכח החלטת בית משפט השלום בעכו אף היתה בידה הסמכות לתפוס מכלי סולר ומשאבות כפי שאכן נעשה.

תפוסים אלה הם נושא הבקשה הנוכחית.

17. המשיבה טענה כי יש בהחזקת התפוסים כדי למנוע ביצוע עבירות עתידיות ולהגן על שלום הציבור וביטחונו.

עיון בתיק החקירה מעלה, כי אכן קיים חשד סביר אם לא למעלה מזה לפיו התפוסים שימשו להפעלת תחנת הדלק ללא רישיון. לפיכך השימוש שעשו המבקשים בתפוסים היה בעת ביצוע עבירה ולצורך ביצועה.

18. על אף כל האמור לעיל, על המשיבה להפעיל סמכויותיה כדין.

כמפורט בסעיף 27 לפקודה -

רשימת כל החפצים שנתפסו אגב חיפוש, בין שנערך על פי צו ובין שלא על פי צו, והמקומות שבהם נמצאו, תיערך על ידי מי שביצע את החיפוש ותיחתם בידי העדים או בחותמתם.

כן קובע סעיף 28 לפקודה -

תופש הבית או המקום שמחפשים בו, או אדם מטעמו, יינתן לו להיות נוכח בחיפוש, ולפי דרישתו יימסר לו העתק של רשימת החפצים שנתפסו, חתום בידי העדים או בחותמתם.

בענייננו, על פי החומר שבתיק החקירה, ניתן להבין שבעת התפיסה לא נערך כל מסמך המתעד את תפיסת התפוסים, גם לא נערך מסמך שנמסר לידי מבקש 1. אף מיקום אחסון התפוסים לא הוברר תחילה, גם לא עת פנה ב"כ המבקשים למשיבה במכתב שנשלח כבר ביום 24.12.13.

כפי הנראה, בעקבות מכתבו, נעשה בירור וביום 25.2.14 (כחודש לאחר הגשת הבקשה דנן) נשלח (בפקס) למשיבה מסמך מחברה העוסקת באחסנה לפיו התפוסים מאוחסנים בחזקתה במרכז הארץ. אל המסמך צורף שטר מטען מיום התפיסה אם כי הוא קשה לקריאה ועיון. בהמשך צורף לתיק החקירה המסמך המקורי אם כי לא צורף שטר המטען המקורי רק העתק שהינו קל יותר לקריאה.

19. ביום 16.2.14 נשלח בפקס מסמך מגורם אכיפה אחר אשר יש בו התייחסות לתפיסת התפוסים אך נרשם בו ש"המשאבות והמיכלים שנתפסו באחריות בילוש תחנת כרמיאל".

רק ביום 2.3.14, לאחר שהבקשה הנוכחית כבר נקבעה לדין נערך דו"ח פעולה נוסף ובו שחזור הפעולה שנעשתה ביום 15.12.13.

בדו"ח זה צוין, כי בוצע חיפוש בתחנת הדלק ונתפסו שתי משאבות ושני מכלי סולר. אלה הועמסו על משאית ששימשה לטובת המבצע ובהמשך נערכה הפרדה בין הסולר למכלים שהכילוהו.

המכלים והמשאבות נשלחו לאחסנה.

20. הנה כי כן, ברי שהוראות הפקודה לא נתקיימו.

כן אפנה למסמך שנשלח ע"י רמ"ח איסוף תשתיות ביום 15.1.14 בו מתבקש צילום המוצג על מנת שניתן יהיה להשמידו.

21. בכל הנוגע להחזקת התפוסים יש לפנות להוראות הפרק הרביעי לפקודה.

כאמור בסעיף 32(א) לפקודה -

רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.

כאמור בסעיף 33 לפקודה -

נתפס חפץ כאמור בסעיף 32, או הגיע לידי המשטרה חפץ שאחד התנאים האמורים בסעיף 32 חל עליו, רשאית המשטרה, בכפוף לאמור בסעיף 34, לשמרו עד אשר יוגש לבית המשפט.

בהתאם לסעיף 34 לפקודה -

על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו.

ואילו על פי סעיף 35 לפקודה -

אם תוך ששה חדשים מיום תפיסת החפץ על ידי המשטרה, או מיום שהגיע לידיה, לא הוגש המשפט אשר בו צריך החפץ לשמש ראיה ולא ניתן צו על אותו חפץ לפי סעיף 34, תחזיר המשטרה את החפץ לאדם אשר מידיו נלקח; אך רשאי בית משפט שלום, על-פי בקשת שוטר מוסמך או אדם מעוניין, להאריך את התקופה בתנאים שייקבעו.

בענייננו בוצעה התפיסה ביום 15.12.13 וטרם חלפו ששה חודשים.

לאחר הגשת הבקשה המשיכה החקירה והוברר, כי המבקשים חידשו לכאורה את פעילותם האסורה.

22. ב"כ המבקשים התייחס לשיחה שנערכה עם רכז רישוי העסקים אצל המשיבה. גם לשיחה זו, כפי הנראה, ישנה התייחסות בתיק החקירה, אם כי תמליל השיחה בסופו של דבר לא הוגש.

מכל מקום, ברי כי לא התייחסותו האישית של רכז רישוי העסקים בתחנת המשטרה היא אשר אמורה להכריע בשאלות שעל הפרק.

23. בשקלול כלל הנתונים, נראה כי נפגעו זכויות המבקשים במהלך החיפוש והתפיסה, שכן המשיבה לא פעלה בהתאם להוראות הדין.

עם זאת, לא כל פגיעה עלולה (או עשויה) להביא לפסילת הראיה שנתפסה מכוחה.

הסוגיה תידון בהרחבה ובאופן מקיף במהלך ניהול התיק העיקרי ככל שיוגש כתב אישום, שכן הכרעה בה מצריכה בירור עובדתי. בשלב זה איני מוצא לנכון לקבוע מסמרות בדבר שאלת קבילות הראיות שהושגו בחיפוש ואיני סבור כי יהיה זה ראוי. עם זאת, סוגיה זו אמורה לשמש אחת מאבני הבוחן בבוא בית המשפט להכריע את גורל הבקשה.

בית המשפט העליון מצא לנכון לשקול פגיעה בזכות ההיוועצות בעת דיון בהארכת מעצר לצרכי חקירה (ראו בש"פ 9220/12 **פרץ נ' מדינת ישראל** (26.12.12)). בהיקש מפסיקה זו נראה שפגיעה בתקינות החיפוש אמורה להישקל אף היא בעת בחינת המשך התפיסה.

24. אין חולק, בשלב זה, כי המבקשים השתמשו בתפוסים לצורך הפעלת תחנת הדלק שלא כדין.

עם זה, אין מקום לקבוע כי נאסר על החזקת התפוסים לצרכים אחרים לגיטימיים שכן לא החזקתם מהווה את ביצוע העבירה, בניגוד לדוגמא לסם מסוכן האסור להחזקה או נשק שהוחזק שלא כדין.

25. פסיקת בית המשפט העליון מצדיקה עריכת איזון בין צרכי החקירה וחשיבות שמירת התפוסים לבין זכות הפרט על קניינו.

נפסק בבש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (12.3.06) -

עקרונות הדין בדבר תפיסת חפצים בידי המשטרה מחייבים החלת אמות מידה חוקתיות ביישומם. פירוש הדבר, כי חייב להימצא מקור סמכות לעצם תפיסת חפץ בידי המשטרה. מקור כזה עשוי להישען על טעם מניעת; על צפי בדבר חילוטו בתום המשפט; או על הצורך בו כראייה במשפט. קיומו של מקור סמכות לתפיסת החפץ מלכתחילה אינו מצדיק בהכרח את המשך החזקתו לאורך זמן, ויש לבחון האם מתקיימת עילה להמשך תפיסתו בחלוף זמן ואם כן, האם קימת "חלופת תפיסה" נאותה, העשויה להגשים בעת ובעונה אחת להגשים את תכלית התפיסה בלא פגיעה בלתי מידתית בבעל הקנין. מקום בו ניתן למצוא נוסחת איזון נאותה כאמור, ראוי להחילה, תוך שחרור התפוס אגב קביעת תנאים מידתיים הולמים להגשמת תכלית משולבת של הגנה על האינטרס הציבורי ושמירה על זכויות הפרט."

26. נוכח הפגמים שצוינו לעיל, יש לזכור, כי חוקיות החיפוש והתפיסה תידון כפי הנראה בעתיד.

באיזון בין צרכי החקירה ומניעת עבירות עתידיות באמצעות התפוסים לבין זכות הפרט על קניינו וזכותו לעשות בקניינו

שימוש כדין, סבורני, גם נוכח הפגמים לכאוריים בביצוע החיפוש והתפיסה, כי יש להורות על החזרת התפוסים תוך קביעת מגבלות על השימוש בהם.

בהקשר זה יש לזכור, כי לאחר שהוברר למשיבה שהמבקשים לכאורה חידשו את פעילות תחנת הדלק ולאחר שנערכה חקירה בנדון אשר ממצאיה (או חלקם) צורפו לתיק החקירה, פנתה המשיבה לבית משפט השלום בעכו.

בעקבות בקשתה אף ניתן צו הפסקה למבקשים או מי מטעמם או כל גורם אחר, ביחס לפתיחת עסק מסוג תחנת דלק בגוש 19125 חלק 19 בכפר נחף, וזאת עד להוצאת רשיון עסק או קבלת היתר זמני מתאים. אף ניתנה למשיבה אפשרות לאכוף את הצו באמצעים העומדים לרשותה לרבות פירוק התקני התדלוק החדשים שהותקנו וכן על ידי מניעת כניסת רכבים ו/או אזרחים למקום (ראו רע"ס (שלום עכו) 54870-02-14 מדינת ישראל נ' פארס סעיד, החלטה מיום 26.2.14).

סוף דבר

27. על יסוד כל האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, סבורני, כי לאחר סיום פעולות החקירה הקשורות בתפוסים, לרבות תיעוד התפוסים, יש להחזיר את התפוסים למבקשים לא יאוחר מיום 6.4.14 בכפוף לתנאים כדלקמן -

נאסר על המבקשים לעשות בתפוסים כל שימוש שאינו כדין.

נאסר על המבקשים לבצע כל דיספוזיציה בתפוסים או להעבירם לצד שלישי עד ליום 15.5.14.

לצורך הבטחת התנאים יפקידו המבקשים בקופת בית המשפט סכום של 10,000 ₪ במזומן או בערבות בנקאית.

מבקש 1 יחתום על ערבות עצמית על סך 20,000 ₪.

תיחתם ערבות צד ג על סך 20,000 ₪.

המזכירות תשלח החלטתי לצדדים ותוודא קבלתה.

תיק החקירה יוחזר למשיבה בתיאום עם מזכירות בית המשפט.

ניתנה היום, כ"ח אדר ב תשע"ד, 30 מרץ 2014, בהעדר הצדדים.